

Nathalie Schoonbaert werkt sinds 2001 als penitentiair beambte. Na een jaar in de gevangenis van Vorst startte ze in de gevangenis van Brugge. Daar werkt ze vandaag op de afdeling van de langgestrafte mannen. Sinds 2014 zet Nathalie zich in als militant.

“Mensen hebben een verkeerd beeld van onze job”

TEKST
Eva Hugaerts

FOTOGRAFIE
Anton Coene

“Ik wilde al langer militant worden omdat ik zelf goede ervaringen heb gehad met de vakbond en omdat ik graag collega's help bij problemen. En problemen zijn er genoeg in de gevangenis, ook hier in Brugge.”

De hulp aan collega's is vaak heel concreet. Nathalie herinnert zich nog levendig de eerste maanden van de coronapandemie. “We wisten nog niet wat er aan de hand was en hoe we ons konden beschermen. Daar kwam bij dat gevangenen met corona naar de gevangenis van Brugge overgebracht werden. Dat verhoogde de ongerustheid en angst. Ik heb er toen met andere militanten voor gezorgd dat de directie de nodige beschermingsmiddelen voorzag om alle collega's te beschermen.”

De job is zwaar. Niet alleen door de aard van het werk, maar vooral door het chronische personeelstekort. “Zelfs nieuwe gevangenen vinden niet genoeg personeel. Dat leidt tot hoge werkdruk en een indrukwekkende verlofachterstand. In bepaalde periodes wordt verlof maar beperkt toegestaan. Collega's hebben soms tientallen dagen verlof die ze nog moeten opnemen.”

Ondanks alle problemen doet Nathalie haar job doodgraag. “Mensen hebben nog altijd een verkeerd beeld van ons werk. Ik hoop dat een documentaireserie zoals die over de gevangenis van Haren mensen stimuleert om te solliciteren. Want het is een prachtige job, met collega's die elkaar door dik en dun steunen. Het is onze verantwoordelijkheid om gedetineerden een regelmatige dagstructuur te geven: dat ze weten wanneer ze mogen douchen, de wandeling door gaat, ze gaan werken ... Die structuur geeft rust.”

Recent voerden cipers actie met stakingen in verschillende gevangenis. “We staakten niet voor een beter loon, maar voor betere werkomstandigheden. Niet alleen voor de cipers, maar voor alle collega's. We vragen ook betere detentieomstandigheden, want de overbevolkte cellen zijn niet langer werk- en leefbaar. Het hele systeem staat onder grote druk. De overheid doet wel inspanningen, maar het is niet genoeg. Daarom trokken we nog maar eens aan de alarmbel. Het is de enige manier om iets te veranderen.”

ENGAGEMENT

Vier jonge militanten die minder dan een jaar geleden gestart zijn als vakbondsafgevaardigde krijgen het woord in dit NT Magazine. Heel terecht. Want personeelsleden die zich engageren voor een vakbond en in de bres springen voor hun collega's, het is niet evident. Dat vakbonden steeds moeilijker jongeren aantrekken, is geen geheim. Tegelijk is het één van onze belangrijkste doelstellingen om onze organisatie te verrijken met jong talent.

ACV Openbare Diensten kan rekenen op 3.000 vakbondsafgevaardigden. Sommigen met tonnen ervaring, anderen zetten hun eerste stappen. Net die mix van jong en oud is een enorme meerwaarde. Als vakbond moeten we weten waar jonge mensen van wakker liggen, en wie kan ons dat beter vertellen dan onze eigen militanten op de werkvloer? Maar vakbondswerk vraagt inzet, overtuiging, tijd, en dat allemaal vrijwillig, vanuit het hart. We kunnen het dus niet vaak genoeg zeggen: DANKJEWEL aan al onze militanten!

Interesse om ook militant te worden?
Neem een kijkje op: hetacv.be/acv-openbare-diensten/word-militant

Ilse Heylen is voorzitter van ACV Openbare Diensten

